

СЕМЕСТЪР III

ЛЕКЦИЯ 1

НЕБЕСНАТА СФЕРА

Михаил Б. Левин

1. ВЪВЕДЕНИЕ
2. СИСТЕМИ НА ДОМОВЕТЕ
3. ЗНАЧЕНИЕ НА ДОМОВЕТЕ
4. ИНТЕРПРЕТАЦИЯ НА НАТАЛНАТА КАРТА С ОТЧИТАНЕ НА ДОМОВЕТЕ
5. ЗНАЧЕНИЕ НА ПОЛУСФЕРИТЕ
6. НАЧИНИ ЗА ПОСТРОЯВАНЕ НА НАТАЛНА КАРТА
7. СЛЪНЧЕВО И ЗВЕЗДНО ВРЕМЕ

До сега ние изучавахме положението на планетите относително Зодиака. Това ни дава представа за общата картина на съдбата и характера на човека, но не индивидуалните форми на проявление. За всички хора, родени на Земята в определен момент от времето (например в течение на четири минути), положението на планетите относително Зодиака е еднакво. Затова световната картина или космограмата ще бъде една и съща за всички, родени в едно и също време.

Много е важно положението на планетите спрямо хоризонта. Час – час и половина преди изгрева на Слънцето настъпват химически промени в кръвта на човека, увеличава се метаболизма, повишава се активността и затова човек, който се е родил на изгрев, активността му във времето на раждане е по-висока от тази на човек, който се е родил 2 – 3 часа преди изгрева. Ето как положението на Слънцето спрямо хоризонта ни дава още един индивидуален показател.

Домовете са още един елемент от езика на Астрологията, който ни позволява да отчитаме не само положението на планетите в знаците на Зодиака, спрямо еклиптиката, но също така и положението на планетите спрямо хоризонта. Подробното изчисляване за построяване на картата (вече не космограма, а *натална* карта – с домовете) ще разгледаме малко по-късно, сега ще се занимаем с характеристиката на домовете.

Гледайки звездното небе, ние сякаш проектираме звездите върху повърхността на някаква сфера – звездите изглеждат отдалечени от нас на едно и също разстояние. Въображаемата сфера, която има за център очите на наблюдателя и върху която се проектират положенията на звездите и планетите, се нарича *небесна сфера* (спомнете си I семестър).

Ако наблюдателят се намира върху едно съвсем равно място, може да види само горната половина (от негова гледна точка) на небесната сфера. Линията на хоризонта разделя небесната сфера на полусфера над хоризонта (видимата) и на полусфера под хоризонта (невидима). В наталната карта горният полукръг обозначава видимата полусфера, а долният – невидимата. Двете точки на пресичане на линията на хоризонта с еклиптиката, които разделят картата на две равни части, са възходящият и низходящият градус на еклиптиката.

Земята се върти около собствената си ос, а на нас ни се струва, че небесната сфера се върти около Земята. За едно денонощие всяка звезда в движението на Земята около оста ѝ описва една пълна окръжност върху небесната сфера – тя изгрява на хоризонта, достига точката на връхната си кулминация, след което се спуска към хоризонта и залязва, достига точката на долната си кулминация и отново се отправя към точката на изгрева. Всички изгреви и залези са на линията на хоризонта (изгревите са в източната част на хоризонта, а залезите – в западната). Има звезди, които залязват всяко денонощие и много малко, които не залязват – те се намират близо до северния полюс. Полярната звезда винаги има едно и също положение на небето.

Небесният екватор е проекция на земния екватор върху небесната сфера. Втората, не по-малко важна линия е небесният меридиан. Ако построим окръжност, която да преминава през точката от повърхността на Земята, в която се намираме, и преминава също така през Северния и Южния полюс, ще получим меридиан. Проекцията на този меридиан върху небесната сфера е небесният меридиан. Или иначе казано, върху небесната сфера ние проектираме линиите и точките от земното кълбо. Северният и Южният полюси на Земята съответстват на северния и южен полюси на небесната сфера; небесният меридиан – на земния меридиан; небесният хоризонт е проекция на земния хоризонт.

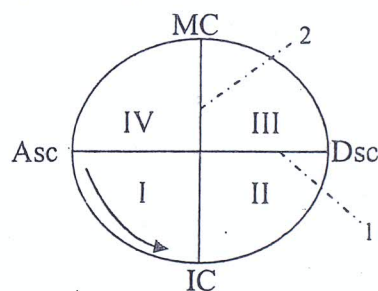
Точката на пресичане на еклиптиката с небесният меридиан е най-високата точка от наталната карта, която Слънцето достига в средата на деня и е най-високата точка от положението на Слънцето спрямо хоризонта. В нашите ширини Слънцето никога не преминава през точката на зенита, то преминава през нея само в тропическия пояс, в ширините от $-23^{\circ},5$ до $+23^{\circ},5$ (от тропика на Козирога до тропика на Рака). Най-високата точка съответства на направлението на южния полюс на небесната сфера, най-ниската – на северния, а правата, която ги свързва, е проекцията на небесният меридиан.

Кулминация – това е най-високото (връхна кулминация) или най-ниското (долна кулминация) положение на светилото относно хоризонта. Светилата кулминират винаги на меридиана. Така ние определихме две основни линии – проекцията на плоскостта на хоризонта и проекцията на плоскостта на меридиана.

Еклиптиката също се завърта спрямо хоризонта, като за едно денонощие прави пълен оборот (360°). В денонощието има 1440 минути, което означава, че средно за около 4 минути еклиптиката изминава 1° . Еклиптиката изгрява не точно на изток, нейният изгряващ градус се премества спрямо изгрева на не повече от 23 на север или юг, (това е резултат от наклона на земната ос спрямо равнината на еклиптиката). Точката на пресичане на еклиптиката с хоризонта е направлението на възходящия градус на еклиптиката.

Градусът, който изгрява в момента на раждане има особено название – **Асцендент** (Asc), а противоположният – на 180° от него – **Десцендент** (Dsc). За тяхното определяне има специални таблици на домовете. Точката на пресичане на меридиана с еклиптиката се означава с MC (Medium Coeli – Медиум Цели) – средата на небето, а ниската точка на пресичане на меридиана с еклиптиката се означава с IC (Imum Coeli – Имум Цели). Това са четири основни точки в наталната карта – Asc, Dsc, MC и IC (Фиг. 1.1).

Тези точки разделят окръжността на четири части, които се наричат квадранти на наталната карта. Квадрантът, който започва от Asc по посока, противоположна на часовниковата стрелка, е първи квадрант, следващият – втори квадрант е от IC до Dsc, трети квадрант е от Dsc до MC, а от MC до Asc е последният – четвърти квадрант.

Фиг. 1.1. Кръг на натална карта:

1 - хоризонт; 2 - меридиан

Тези квадранти имат и други названия. Доколкото в наталната карта асцендентът съвпада с източната посока, а имум цели – със северната, то първият квадрант е северо – източен, вторият – северозападен, третият – югозападен, четвъртият – югоизточен. Първият квадрант се нарича също и квадрант на интуицията, вторият – на емоциите, третият – на възприятията, четвъртият – на мисленето. Първият и вторият квадрант образуват долната или невидимата полусфера (под хоризонта), третият и четвъртият – видимата полусфера (над хоризонта); първи и четвърти квадрант образуват източната полусфера, а вторият и третият – западната полусфера.

Пример. Човек, роден на 18 април 1993 г, около 12 часа през деня. Слънцето ще бъде между асцендента и MC, по – близо до MC. Ако той се е родил в 13:30 часа, Слънцето ще бъде на MC, защото астрономическото време 12 в Москва настъпва в 13.30 часа местно лятно време, а ако е роден в 1:30 през нощта, Слънцето ще бъде в точката на IC, ако раждането е било в 6:20, Слънцето ще бъде в точката на асцендента. Ако раждането е било в интервала от 1:30 до 6:20, Слънцето ще се намира в североизточния квадрант, ако е между 13:30 и 20:40 – в югозападния квадрант, в интервала между 20:40 до 1:30 – в северо западния квадрант.

СИСТЕМИ НА ДОМОВЕТЕ

Съществуват различни системи за определяне на домовете, които най – общо могат да бъдат разделени в три основни групи в зависимост от подхода:

- Преки системи за домификация;
- Проекционни системи за домификация;
- Система, базирана на метода на сечението.

Както вече казахме, личните чувствителни точки във всяка натална карта се определят от асцендента и медиум цели, които разделят картата на четири квадранта. Но квадрантите не винаги включват еднакви части от пространството. В зависимост от разположението на Слънцето спрямо конкретното място на Земята (мястото на раждане), за което се построява картата, в някои дни от годината продължителността на слънчевия път от изгрева до обяд може да бъде по – дълъг или по – кратък, пространственото деление се влияе и от наклона на плоскостта на въртене на Земята спрямо еклиптиката. Именно поради тези влияния и различия домовете в наталната карта имат различни размери (с изключение на равномомната система на Кох, която спада към третата група).

Преките системи за домификация използват окръжността на еклиптиката за проектирането на домовете и избягват сложните изчисления, свързани с отчитането на пропорциите, в зависимост от мястото и времето на раждане; в тези случаи домовете имат приблизително еднакви размери. Те са прости за изчисляване и могат да се прилагат и за полярните области, където денят и нощта траят по 6 месеца и се появява невъзможност да се определят квадрантите по друг начин. Проекционните системи са по – прецизни в отчитането на особеностите на мястото и времето, затова при тях изчисленията са значително по – сложни. Приложението им е най – ефективно за средните ширини, където разделянето на квадранти е най – лесно и плътността на населението е най – голяма. Използването на проекционните методи води до това, че домовете могат да бъдат с различни размери, което също има своя астрологичен смисъл и тълкувание. Една от най – използваните проекционни системи за домификация е системата на домовете на *Плацидус*, която е базова в изучаването на домовете в обучението по астрология в нашата Академия. Обръщам внимание върху това, защото всички последващи етапи на обучението – интерпретацията на наталната карта, прогностичните методи, всички следващи контролни и курсови работи са построени върху тази система за домификация. Външно върху кръга та картата всички системи изглеждат еднакво: четири квадранта, всеки от тях е разделен на три части – дванадесет дома. В повечето системи основните точки – асцендента и медиум цели – съвпадат. Но съществуват и системи с осем дома – например една от китайските системи за домификация.

Дванадесетте дома описват пълнотата на съществуването, доколкото с числото дванадесет в окултизма е свързана представата за космическата същност, която като самостоятелно развиващо се цяло е способна да управлява съществуването си. Домовете са 12 на брой, както и знаците на Зодиака. I, II и III дом се отнасят към първия квадрант, IV, V и VI – към втория, VII, VIII и IX – към третия, X, XI и XII – към четвъртия. Отчитането става от асцендента против часовниковата стрелка. (Виж посоката на стрелката на Фиг. 1.1)

Домовете са централно симетрични. Това означава, че Асцендентът е симетричен (спрямо центъра на окръжността) на десцендента, върхът на II дом е централно симетричен на върха на VIII дом и т.н. Обикновено върху картата се отбелязва градуса, в който се намира върхът на дома – това е началото на всеки дом (върхът също се нарича *куспид*). Върхът на първи дом съвпада с асцендента (съответно върхът на VII дом съвпада с десцендента). Върхът на IV дом съвпада с IC, а върхът на X дом – с MC. В някои други системи можете да срещнете означението *куспид* за средата на дома, но съвременните изследвания показват, че средата на дома няма особено влияние в картата. В немско езичната литература вместо “дом” се употребява термина “поле”.

При анализа на картата има значение градусът, в който се намира върхът на дома. Знаем, че 4 минути от местното време отговарят на 1 градус дължина от еклиптиката. Това има значение при определянето на възходящия градус – асцендента.

За да разберем колко души имат идентични натални карти, трябва да пресметнем колко души се раждат в интервал от 4 минути в рамките на един квадрат от повърхността на Земята, който има страна 1 градус по дължина и ширина. При направеното изчисление за пределите на Москва, която е град с висока плътност на населението, се установи, че средно годишно се раждат 90 хиляди деца, а за 4 минути – по – малко от едно. Разбира се, тази честота е неравномерно разпределена във времето – има периоди, когато се раждат по

няколко деца за половин час и други, в които няма такива събития. По статистика в Москва, както и в други големи градове, раждаемостта спада. Така наталните карти стават уникални.

ЗНАЧЕНИЕ НА ДОМОВЕТЕ

Защо домовете се отчитат в посока, противоположна на часовниковата стрелка? Астрономите отчитат денонощно и годишно движение. От гледна точка на човека, живеещ в северното полукукло, Слънцето се движи по еклиптиката и Земята се върти срещу часовниковата стрелка. И доколкото ние виждаме "движението" на небесната сфера, на нас ни изглежда, че Слънцето се движи по часовниковата стрелка. А домовете се представят в реалното им движение – в обратната посока. Това направление на домовете има и окултен смисъл – по часовниковата стрелка се смята, че върви инволюционното развитие, а в обратната – еволюционното. Т.е. с разполагането на домовете срещу часовниковата стрелка се характеризира еволюцията на личността.

I дом на наталната карта се нарича също *хороскоп*, което се е превърнало и в название на наталната карта. Думата хороскоп има гръцки произход – *хоро* – час, *скопе* – наблюдавам. Значението на I дом е свързано с физическото тяло на човека, външния му вид, лицето, маниера на поведение, движението, маниера на говорене, а така също и самосъзнанието, активността, темперамента, които се проявяват в поведението (не този скрит, дълбок темперамент, който се обуславя от Слънцето, а поведенческите характеристики).

II дом – това е запасът от жизнена енергия и сила на човека, способността и умението да поглъща и да използва енергията, да организира нейната циркулация в собственото си тяло. Към този дом се отнасят и парите, движимото имущество, спечелените със собствен труд пари, практическите знания, навиците, придобити в живота.

III дом разглеждаме като място за отношенията с братята и сестрите, близките роднини, пътуванията на кратки разстояния. Кореспонденцията, практическото и специалното образование, мисленето, ума на човека, използвани в решаването на ежедневните му проблеми и задачи. Кръгът на приятелите и познатите, съседите, не много здравите, но дълги контакти, т.е. всекидневното обкръжение.

IV дом. За мъжете – това е домът на бащата, а за жените – домът на майката. Това е родният дом, недвижимото имущество, земята, която човек притежава, неговата малка родина. Домът като цяло, с тези, които живеят в него, и общата атмосфера в него. Това също е и астралната матрица, която човек наследява от родителите си, т.е. определени емоционални, психически предразположения, които се получават от родителите.

V дом. Творчество, любов, деца, отношенията с децата, раждането на деца. Също е свободното време, развлеченията, риска, хазартните игри, спекулациите и крупните покупки.

VI дом. Работа за обезпечаване на живота, служба, служебни отношения, колективът, в който човек работи, отношенията с началниците, с подчинените, грижи за близките и за семейството, възпитаване на децата, домашната прислуга и домашните животни. Болести. Ако II дом е здравето, то VI дом са болестите.

VII дом. Брак. В астрологията бракът се разглежда като дълга, устойчива връзка. В миналото се е смятало, че в брак се намират хората, които живеят заедно и имат общо имущество. В наше време под брак се разбира устойчива връзка, затова често любовните връзки се разглеждат не толкова по V, колкото по VII дом. Това е и домът на партньорството, сътрудничеството, другарството, явните врагове, гражданските съдебни дела; популярност, участие в дейността на различни групи, неголеми колективи. Близка, интимна дружба и отношенията с природата.

VIII дом. Тук разглеждаме парите, които получаваме чрез други хора – на съпруга или съпругата, наследства, нашите дългове и парите, които даваме назаем. Остри заболявания, които водят човека на границата със смъртта, нещастни случаи, съня и всяка среща със смъртта. Практическият окултизъм, практическата магия (черна и бяла), всички занимания с енергийни практики (йога, у – шу и т.н.). Смъртта и посмъртните пространства.

преживяването на смъртта. Бременност, зачатие, сексуален живот. Пътувания зад граница, свързани с преодоляване на някакви препятствия. Насилие, престъпления, самоубийство.

IX дом. Далечни роднини, далечни пътувания и пътешествия, пребиваване зад граница, висше образование. Философия и религия, мироглед, вяра, Учителят на човек, духовни наставници, учителство, проповедничество, мисия. Занимания с литература, духовни връзки.

X дом. Призвание, професионална дейност (за разлика от служебната в VI дом). Социален статус, почит и слава, награди, власт, кариера, другият родител (в женска карта – бащата, в мъжка – майката). Социалната дейност на човека, идеите, които го мотивират в тази дейност, идеите, които го ръководят в живота.

XI дом. Мечти, идеали, това, пред което човек се прекланя, стремежи, дългосрочни планове (за разлика от конкретните цели на IX дом). Близките приятели, с които ни свързва начина на мислене и идеалите, кръг от хора, близки по мироглед. Обществена дейност. Новото, което възниква в живота и което не е заложено в програмата му.

XII дом. Емиграция, заточение, пребиваване в затвор или болница, завършека на социалната дейност на човека. Всяко пребиваване в уединение, затворени пространства, в изгнание, в пещера, в самота, извън пределите на обикновената реалност, насаме със себе си, в частност вътрешния, затворен начин на живот. Скрита, тайна дейност, тайни врагове и приятели, тайни покровители. Мистерия и тайнство, мистицизъм, езотерични учения и знания. Хронични заболявания, пътуване зад граница. Карма и скритата, духовна страна на живота му.

Изброихме основните значения на домовете. Домовете в своята съвкупност трябва да описват всички страни от живота на човека. Те имат и по – общи названия. Така I дом е домът на моето "Аз", втори – на парите и здравето, III – на братята и сестрите, приятелството; IV – родният дом, своя дом; V – творчеството и децата; VI – болести и служба; VII – брак; VIII – смъртта; IX – религия, мироглед, далечни пътувания; X – дом на успеха; XI – дом на приятелите; XII – карма и дом на изгнанието.

Защо с всеки дом са свързани толкова различни значения? Очевидно, домовете имат по – дълбок смисъл, който се проявява в конкретна форма. Домовете трябва да имат много значения, защото чрез тях трябва да опишем всички възможни форми на живота. Светът е многообразен и нееднозначен. Езикът е достатъчно конкретен и не е подходящ да опише най – абстрактния смисъл, затова на нас ни се налага да се движим от конкретното към абстрактното и да разберем този дълбок и първичен смисъл на домовете, който е в по – високите сфери и се проявява в нашия ежедневен живот.

ИНТЕРПРЕТАЦИЯ НА НАТАЛНАТА КАРТА С ОТЧИТАНЕ НА ДОМОВЕТЕ

Какво място заемат домовете в интерпретацията на наталната карта? Ние вече говорихме за това, че планетите са силите, които действат в живота на човека. Знаците са това поле, върху което се разгръща действието на планетите. Знаците са чистата възможност, чистата потенция, те са определена енергия, която оцветява действието на планетите в своя цвят, модифицира ги, проявяват се чрез планетите. Планетите са основните действащи лица. Типа и начина на действие на планетите и качеството на тяхното проявление са знаците, а формата на проявление, сферата на проявление и мястото на приложение на дейността на планетите – са домовете – най – конкретната, най – външната страна на нашия живот. Домовете са структурата на земния хоризонт, т.е. мястото, където идеите се въплъщават във форма.

Всяка сила има свой тип на действие, своя насоченост, може да придобива най – различни форми. Ако например пред нас стои активен марсов тип със силна волева доминанта в характера, неговата воля може да намери приложение както в работата му (самостоятелен, бизнесмен), така и в средата на приятелите му, в организирането на обществена дейност. Марс може да се прояви в духовно търсене или като стремеж към социален успех, воля и способност да се изгради кариера, или като творчество, като активност в любовта – този сила може да има различни сфери на приложение.

Домовете прецизно конкретизират това, което ни дават планетите и знаците, т.е. сега ние разглеждаме планетите в знаците и домовете. Домовете са външната форма, сферата на дейност, те отговарят на въпроса "къде и в каква форма?". Ако знаем, че планетата в определен знак дава описание на характера на човека, то домовете са тези, които ни показват какви събития, ситуации, проблеми са свързани с планетите и знаците.

Представете си, че Слънцето в наталната карта е в опозиция на Сатурн. Тогава Слънцето като индивидуалност противостои на Сатурн като норма, закон, авторитет и традиции. Ние виждаме човек, в когото е заложено противопоставянето на вътрешното му "Аз" с външната форма, която му се налага от обществото, в което живее (във всеки случай това е неговото усещане). Наталното противостояние може да се проявява по различен начин. Ако Слънцето по положение в знак е по-силно от Сатурн, индивидуалността ще доминира, човекът ще се опитва да преодолява ограниченията, да разруши формата, да излезе извън нейния контрол. Ако Сатурн е по-силен от Слънцето, тогава човекът ще се чувства подтиснат, ще усеща натиск от страна на средата, която го ограничава и не му дава възможност да се освободи.

Сега да си представим, че тази опозиция е разположена на линията I – VII дом. Ако Слънцето е в I дом, тогава има сблъсък между индивидуалността и (I дом) и задълженията, които се налагат от партньорството, сътрудничеството, брака (Сатурн в VII дом). Човекът ще възприема тези отношения като подтискащи и ще се бори срещу тях. Ако същата опозиция е по линията II – VIII дом, противопоставянето може да е свързано със задължения по дългове, заеми, да се проявява като нарушение на естествените закони на живота или разумната природа. Незачитането на тези закони води до загуба на жизнена енергия.

Ако опозицията свързва III и IX дом, можем да очакваме сблъсък между нормите, които поставя вярата на човека, с обкръжението му или ежедневието му. Ако опозицията е между IV и X дом, много е вероятно да се чувства подтиснат от родителския авторитет. Ако са противопоставени V - XI дом, тогава планетите, които човек си създава, не могат да бъдат реализирани – неговата същност е в противоречие с планетите му (например, не може да изпълни задълженията си поради своята емоционалност). Могат да се появят и проблеми в отношенията с децата. Опозицията между VI и XII дом ще прояви проблеми в работата (например необходимост от спазване на дисциплина и нежелание да се прави това).

Видяхме, че един и същи проблем, една и съща черта от характера придобива различна форма, в зависимост от това, в какви домове е разположена планетата. Работейки с космограма, можем да видим характера на човека и съдбата му като цяло, тенденциите в живота му, а домовете показват конкретните форми и проявления. Например, когато анализираме фигурите на Джонс, можем да определим в каква конкретна сфера е насочена "пашката" или "кошницата", в какви домове са разположени двете части на "люлката", колко планети се намират над хоризонта и колко са под него. В зависимост от това, в коя част има повече планети, можем да говорим за съотношението между различните страни от характера. Можем да пресметнем колко планети са разположени на изток или на запад, да се определят доминиращите квадранти (там, където са разположени най-много планети).

ЗНАЧЕНИЕ НА ПОЛУСФЕРИТЕ

С какво се различават горната и долна полусфери? В горната полусфера е това, което можем да видим със собствените си очи – дейността на човека, неговите постъпки. Долната полусфера е закрыта за нас, това е вътрешната страна от човешкия живот. Това, което ние правим и това, което ни се случва – е видимата част, а това, което изпитваме, усещаме, как се отнасяме и какво преживяваме, е невидимата сфера. Външната полусфера е отговорна за външния израз, за формата на действието, а вътрешната – за вътрешната част, за съдържанието.

По какво се отличава човек, в чиято натална карта всички планети са над хоризонта, от друг човек, чиито планети (всички) са под хоризонта? В най-чист вид първият тип лесно и свободно изразява това, което знае и умее, активно възплачва своите знания във форма,

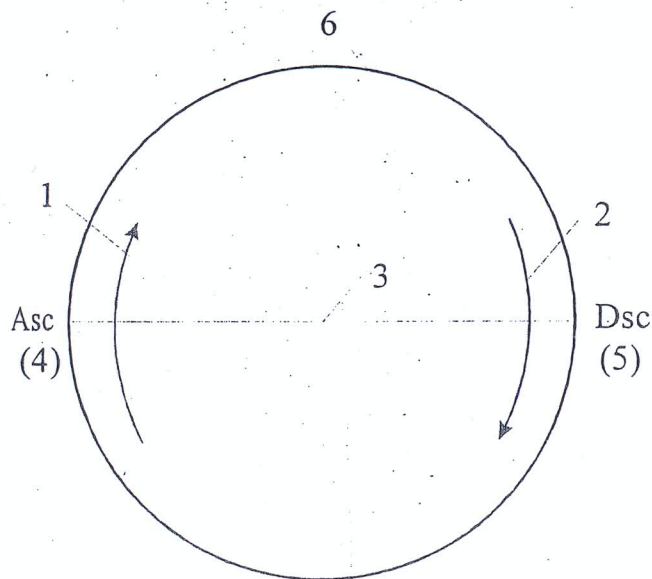
в конкретна дейност. При избора си на работа той ще изхожда от социалните си възможности, от възможностите да постигне успех, който ще бъде видим за обществото, почести, слава, реализация на идеите си. Противоположният тип – този, в чиято карта всички планети са под хоризонта – е ориентиран не към резултат, а към собственото си отношение и оценка на това, което прави; т.е. за него е по – важно заниманията му да са интересни на самия него и те да съответстват на неговите стремежи. За него изразяването на себе си е по – важно от получаването на материален резултат. Това се отнася не само за работата, но и за човешките отношения и за всяко действие.

Човекът, който има планети само над хоризонта, гледа на света обективно и за него най – главното е формата на постъпките и поведението. В любовта, в отношенията му с близките не са толкова важни преживяванията, колкото външното изразяване на тези отношения, във всичко на първо място той вижда формата. Всичко, за което се захване, много бързо се превръща в резултат, но неговите знания и отношения са до известна степен формални, повърхностни, защото той е ориентиран към формата. Например вярата за него е правилното съблюдаване и спазване на действията: - ходене на църква; - да се поклониш в нужния момент; - да се прекръстиш в нужния момент и т.н. Ако спазва правилата, той се чувства религиозен. За човек с концентрация на всички планети в долната полусфера, вярата ще се изразява преди всичко в чувствата, в преживяванията, но за него ще бъде трудно да го изрази, той се задълбочава навътре в себе си, опитвайки се да постигне някакви тънкости и нюанси.

За хората, чиито планети са над хоризонта, постиженията в социално отношение са по-присъщи, а за тези, чиито планети са под хоризонта – по-малко присъщи, но ако последните са постигнали нещо, то е достатъчно задълбочено и сериозно.

На асцендента – точката на изгряващия градус – невидимото става видимо, от вътрешно преминава във външно (Фиг. 1.2).

Фиг. 1.2. Видимо и невидимо:

1 - изгрев; 2 - залез; 3 - хоризонт; 4 - осъзнаване и действие;
5 - възприятие; 6 - външно, видимо; 7 - вътрешно, невидимо

Асцендентът отразява момента на раждане. Планетите, които стоят близо до асцендента или го аспектират, показват особеностите, свързани с появата на бял свят, например Уран на асцендента ускорява раждането. Видимото за околните са нашият външен

вид, лицето, тялото, постъпките. Постъпките са видимата част за околните, чрез тях се изразява невидимото – мислите, чувствата, намеренията – това, което е под хоризонта.

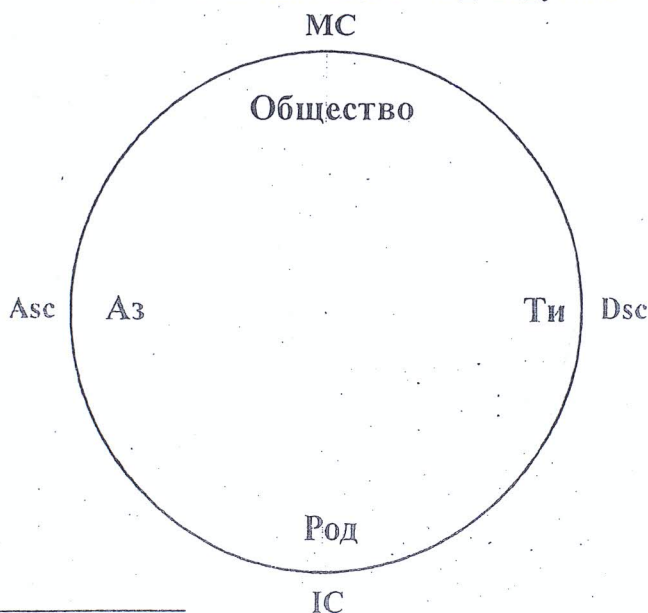
В точката на асцендента се извършва действието, което превръща нашето намерение в постъпка, което означава, че типът активност и поведението се определят именно от асцендента. Но ние носим в душата си неща, които са невидими и за самите нас. Психолозите наричат това безсъзнателно или подсъзнание. Тук се включват невидимите процеси в психиката, паметта за минали животи, забранени влечения и желания и много други. Всичко това става "видимо" за мен, когато го осъзная, когато се превърне в мисъл, което означава, че Асцендентът е свързан и с осъзнаването или самосъзнанието. Асцендентът е действеното "Аз" на човека, което се проявява във физическия свят и осъзнаващото "Аз". Тези два полюса на "Аз" – а образуват съвместно активното начало в човека, то условно може да се нарече действаща сила.

Десцендентът преобразува външното във вътрешно. Това, което е външно, видимо се превръща в част от нашия невидим свят – чувствата, преживяванията, усещанията, образите, мислите. В точката на десцендента протича въздействието на външния свят върху нас и влиянието му върху нашето възприятие за света. На асцендента човек се проявява и въздейства върху света, а на десцендента света въздейства върху човека. Линията асцендент – десцендент е хоризонталната линия в наталната карта (Фиг.1.3), която е линията "Аз – Ти", т.е. това са така наречените хоризонтални отношения – отношенията между човека и другите хора.

Източната част на натална карта - Асцендентът - е сферата на нашата активност. На изток планетите се движат от скритата фаза към проявената, като проявлението нараства до точката на зенита (МС). Затова казваме, че източната полусфера е мястото на активността, а западната – на възприемчивостта – двата полюса на взаимодействието със света. "Източните" хора – тези, които имат повече планети в източната част на картата, по природа са склонни да бъдат активни, смело и свободно да реализират желанията си, намеренията си и действията си. Те изхождат от собствените си потребности и импулси и не са склонни да зачитат стремежите и желанията на другите хора.

"Западният" тип хора, т.е. тези, които имат повече планети в западната полусфера, напротив – са възприемчиви към външни въздействия, техните действия са на първо място отговор на условията, които им предлага външният свят. Ако "източните" хора добре се изясняват и в самостоятелни действия, и в група, но не обичат да бъдат ръководени, хората от "западен" тип добре работят в колектив, могат да бъдат активни навсякъде, където има партньори, в самота на тях им е трудно да се организират, те нямат стартов импулс. В своите действия те отчитат реакцията на околните и техните желания и стремежи.

Фиг. 1.3. Колективно и индивидуално

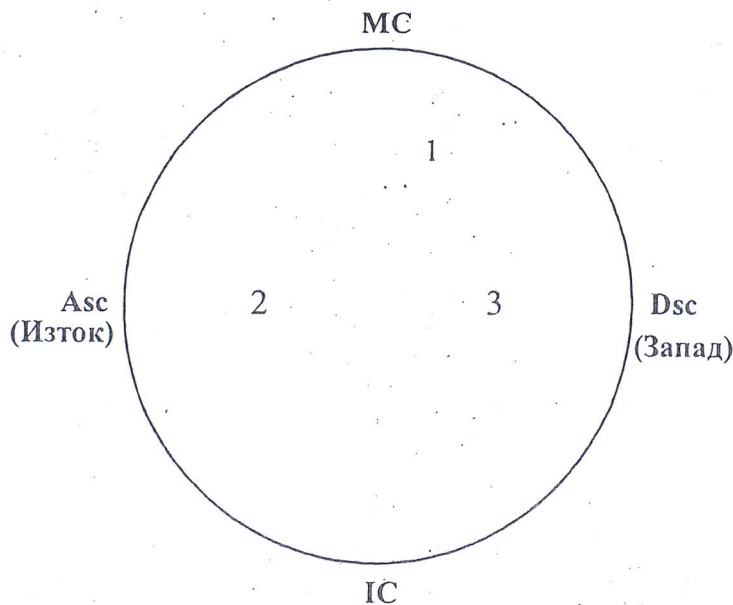
“Източният” човек се чувства по-свободен и на него му се струва, че той организира света около себе си, а “западният” е принуден (според неговите възприятия) през цялото време да се съобразява с обстоятелствата. Но и двата типът са “програмирани” в еднаква степен, въпреки че на “източния” тип му изглежда, че е свободен.

Наталната карта не е абстрактен образ на света, а светът, пречупен през възприятието на човека, затова в наталната карта вие виждате не толкова реалните събития, колкото начина, по който ги възприема притежателя на картата (нативуса). Чистата реалност не може да бъде видяна само чрез наталната карта.

Максималното изразяване и максималното проявление на всяка планета или звезда става на MC, в точката на върхова кулминация, където се получава максимално видимия резултат. В точката на MC е всичко, свързано с общото мнение, с обществото, с колективната гледна точка. Хората, които имат в наталната си карта преобладаващо количество планети в областта около MC, са склонни да гледат на света с очите на обществото, в което живеят, възприемат реалността, като се съобразяват с колективната гледна точка, с правилата и традициите, социалните норми, с общоприетата религия. На MC са всички слоеве на колективното съзнание и свръх съзнание като следващо ниво (съзнанието на висшите същества).

Долната част на картата, в близост до IC, е свързана с личната, интимната сфера, субективното, неосъзнатото – това е най-невидимата част на картата. Хората, които имат концентрация на планети (по-голямата им част) в близост до IC, са потопени във вътрешния си свят, те са субективни, силно се влияят от безсъзнателното, подложени са на влиянието на подсъзнанието – миналото, паметта. Точката на IC е нашето вътрешно Слънце – “Богът вътре в нас”.

Фиг. 1.4. Свобода (2) и необходимост (3); 1 – меридиан.

Четирите ъглови точки на картата съответстват на четири полюса на съзнанието: самосъзнание (Asc), осъзнаване на околния свят (Dsc), свръх съзнание (MC) и подсъзнание (IC). Разделянето на източна и западна полусфери ни дава съотношението между свободата и необходимостта в живота на човека (Фиг. 1.4) (доколко той формира обстоятелствата със своите действия или доколко обстоятелствата го подчиняват). Съотношението горе – долу е

съотношение на обективно – субективно и външно – вътрешно в живота, също така изразено – потенциално и проявено – скрито.

Линията MC – IC е вертикала в картата и характеризира връзката на човека с колективното съзнание (MC – колективно съзнание; IC – колективно безсъзнателно), а също така и с други нива на космическата йерархия, а в най – висшите си прояви – с двата образа на Бога. MC – Истина, висшето проявление на Бога във Вселената, IC – вътрешната светлина или творческата сила в човека.

Аспекти към меридиана, образуващи вертикалните линии на рисунката на картата, говорят за колективните тенденции в човека, а "хоризонталните" аспекти – за индивидуалните. За човек, в чиято карта рисунката е предимно хоризонтална, животът на рода или обществото не означават много и дори той да се интересува от него, най – главното все пак си остава мнението на близките и отношенията му с тях, животът му е построен върху системата на личните връзки. А за човек, в чиято карта рисунката е предимно вертикална, животът е основан върху родовите и обществени традиции и норми.

Линията MC – IC свързва също така Целта (MC) и основата, почвата (IC) и характеризира развитието на личността от родовото (майчинско) състояние (под влияние на обществените задължения, чувството за дълг, стремежа към социален успех, мотивиращи изпълнението на жизнената задача) в "бащинско" състояние.

НАЧИНИ ЗА ПОСТРОЯВАНЕ НА НАТАЛНА КАРТА

Сега, нека да разгледаме начините за построяване на натална карта. Начинаещите понякога чертаят зодиакалния кръг, с началото (в най-източната точка) от 0° в Овен и върху него разполагат домовете. (Фиг. 1.5 – Фигурата е в отделен файл, който се казва Fig1_5). Тази карта се интерпретира много сложно. Желаящите да придобият умения бързо и точно да възприемат картата е по – добре да изберат друг подход. В астрологията е прието да се разполага асцендента вляво, в най-източната точка (на 9 часа в циферблата на часовника). И на равни по дължина знаци (по 30° да се нанесат домовете (Фиг. 1.6 - Фигурата е в отделен файл, който се казва Fig1_6). Линията Asc – Dsc трябва да бъде максимално хоризонтална. Да сравним тези два варианта и да разгледаме преимуществата и недостатъците на всеки от тях.

Преимуществото на първия вариант е в това, че ни се представя точното разположение на планетите по зодиакалния кръг: той е разделен на дванадесет равни знака, дължината на дъгата между точките съответства на размера на аспекта (на тригона съответства дъга от 120° , а на квадрата – дъга от 90°), но при разделянето на картата на домове възникват трудности и объркване при интерпретацията.

Вторият вариант позволява да се оперира с понятията "горе" и "долу", "ляво" и "дясно", веднага се вижда какво има над хоризонта и какво под него. Това е същата тази космограма, но завъртяна и разделена на домове. От космограмата трябва да се премине към натална карта и въпреки че вторият начин предизвиква трудности, той е приет в световната астрология.

Съществува и трети начин, също приет в световната практика (Фиг. 1.7 - Фигурата е в отделен файл, който се казва Fig1_7). В този вариант хоризонтът винаги е хоризонтален, а меридианът – вертикален, кръгът е разделен на дванадесет равни сектора, всеки от които съответства на един дом. Ако в предишните два случая домовете при равни по дължина знаци имат различен размер, тук всички домове са видимо равни по дължина. Върхът на всеки дом се изнася извън линията на окръжността и началото на дома се отбелязва със съответстващия му градус и знак. Домовете, които всъщност са различни по дължина в този начин на построяване са равни, защото този вид карта позволява да се виждат домовете не така, както са разположени на Зодиака. Домовете просто разделят хоризонта и са равни, защото са равни на хоризонта.

Тези три типа карти ни дават три подхода и три начина на виждане на картата. В първия случай е много просто да се разположат планетите, а в третия това изисква значително повече усилия, като при това аспектите ще бъдат изкривени, така че секстилтът

да изглежда като квадрат и единствения начин за различаването им ще бъде цвета на аспекта. В този смисъл третият начин създава доста неудобства, но има и много съществени преимущества.

На този вид карта ние виждаме планетите така, както бихме ги видели на небето. Тя дава реална представа за хоризонта и небесната сфера. Разбира се, доколкото е възможно това, когато сфера се проектира върху равнина – това винаги води до изкривяване на мащаба, но е значително по – удобния вариант за интерпретация от другите два варианта. При интерпретацията не на космограма, а на натална карта е най – добре да се използва третия начин за построяване.

По – късно е необходимо да се научите да работите с двата последни типа карти и бързо да умеете да се настройвате от единия на другия вид. Не трябва да се привързвате само към един тип възприятие. С времето и с практиката ще разберете предимствата на всеки вид, но третият тип винаги ще ви дава най – съдържателна информация – тук всичко е на местата си, с изключение на видимия размер на знаците (но при интерпретацията на наталната карта това обстоятелство е второстепенно).

СЛЪНЧЕВО И ЗВЕЗДНО ВРЕМЕ

Положението на върховете на домовете на еклиптиката се изчисляват с помощта на специални таблици. При построяването на наталната карта не е толкова важно времето, колкото това, кой знак изгрива в момента и кой кулминира. Обикновено нашето време се отчита по Слънцето. По местно време LT (Local Time, или Local Mean Time – LMT) в периода на върхна кулминация на Слънцето е полуден, а в долната – полунощ. Домовете са ориентирани към местното, а не към общото време.

Защо трябва да знаем Звездното време?

При построяването на наталната карта и в много други случаи е необходимо да се определи положението на планетите по отношение на Зодиака, т.е. да се установят техните еклиптични координати, общи за всяка точка от повърхността на Земята, независимо от точката на наблюдение. Освен положението на светилата и планетите, трябва да се определи и положението на Зодиака спрямо хоризонта и меридиана, което е уникално за всяко място и момент от времето на Земята. За наблюдателя това разположение е свързано с въртенето на небесната сфера, сферата на неподвижните звезди, на която се намира Зодиака със светилата и планетите. Положението на небесната сфера във всяко определено място и във всеки определен момент е свързано със звездното време.

Какво е това звездно време?

Всеки начин на измерване на времето се основава на периодично повтарящ се процес. За звездното време този процес е цикличното преминаване на която и да е постоянна точка от въртящата се небесна сфера през небесния меридиан, което се нарича кулминация на тази точка (Фиг. 1. 8). Напомням, че небесният меридиан преминава през северния и южния полюс на въртене на небесната сфера, зенита и надира на наблюдателя. По този начин звездното време във всяко място от повърхността на Земята е еднозначно свързано с положението на небесната сфера спрямо наблюдателя. В качеството на точка от небесната сфера, по кулминацията на която може да се определи звездното време, може да бъде използвана всяка неподвижна звезда.

Фиг. 1.8. Определяне на звездното време: 1- небесен меридиан; 2- небесен екватор; 3- точка на кулминация; 4- звездно време.

В различните точки от земната повърхност се виждат различни звезди, затова е решено за единството на измерването като универсална точка за началото на отчитането да се приеме точката на пролетното равноденствие, която е пресечната точка между еклиптиката и небесния екватор. Тогава звездното денонощие е периодът между две последователни горни кулминации на точката на пролетното равноденствие, звездният час е $1/24$ част от този период, звездната минута – $1/60$ част от звездния час, а звездната секунда – $1/60$ част от звездната минута.

Системата за отчитане на звездното време от кулминацията на точката на пролетното равноденствие е удобна и с това, че получените конкретни величини на звездното време еднозначно съответстват на екваториалната координата (право възхождение) на тази точка от небесния екватор, която кулминира, т.е. преминава през небесния меридиан.

И така, окръжността на небесния екватор е разделена на 214 части, всяка от които съответства на 1 звезден час. Дъгата, отчитана от точката на пролетното равновесие до точката на пресичане на небесния екватор с небесния меридиан в дадено място от Земята и в даден момент, определя стойността на звездното време. Звездното време се отчита в часове, минути и секунди (в международните означения съответно – h, m, s).

Как звездното време е свързано с мястото на наблюдателя?

Очевидно е, че в много случаи звездното време не може да бъде едно и също за двама наблюдатели, които се намират в различни точки от земната повърхност. За аналогия да си припомним детските въртележки (като не забравим, че всички сравнения са приблизителни). Въртенето може да се приеме за аналогично на въртенето на Земята около оста ѝ, а вида на околността от всяка точка на въртележката да бъде видимата част от небесната сфера. Понятно е, че двама души, седящи на различни места на въртележката, ще виждат различни сегменти от околната панорама. Ако изберем една точка за отчитане, аналогична на точката на пролетното равноденствие – кабината за продажба на билетите, тогава всеки един от двамата наблюдатели ще я вижда пред себе си (аналог на кулминацията) в определен момент, не съвпадащ с момента на кулминация за другия

наблюдател. Получава се така, че звездното денонощие за всеки наблюдател ще се отчита в зависимост от специфичното му положение.

За всички наблюдатели, които се намират на един и същи географски меридиан, т.е. всички точки с една и съща географска дължина, звездното време ще бъде едно и също. То се нарича *местно звездно време* (Local sidereal time) и се означава с LST.

Стойността на местното звездно време ще се различава от стойността LST за всяко друго място в един и същи момент с ΔL , която е равна на разликата в географските дължини на двете точки. Всичко, което е необходимо да се направи в този случай, е да се преобразува тази разлика от градусна мярка ($^\circ$) в часова (h).

Тъй като окръжността е равна на 360° или 24^h , то 15° разлика в географската дължина ще означават $24^h / 24 = 1^h$ разлика в местното звездно време. Съответно

$$1^\circ = 15^\circ / 15 = 1^h;$$

$$1^h / 15 = 60^m;$$

$$60^m / 15 = 4^s;$$

$$15' = 1^m, \text{ и т.н.}$$

Разбира се, всички географски меридиани са равностойни от гледна точка на протичане на звездното време, както и в други аналогични случаи, за удобство в изчисленията е по – просто да се използва един базов. Такъв се явява Гринуичкия меридиан, който се приема за нулев и от него се отчита географската дължина (западна или източна на всяко място от земната повърхност (Фиг.1.9).

За наблюдателя е достатъчно да знае за определен момент местното звездно време на Гринуичкия меридиан (Greenwich sidereal time – GST) и географската дължина на мястото на наблюдение (l^h), за да узнае своето местно звездно време LST:

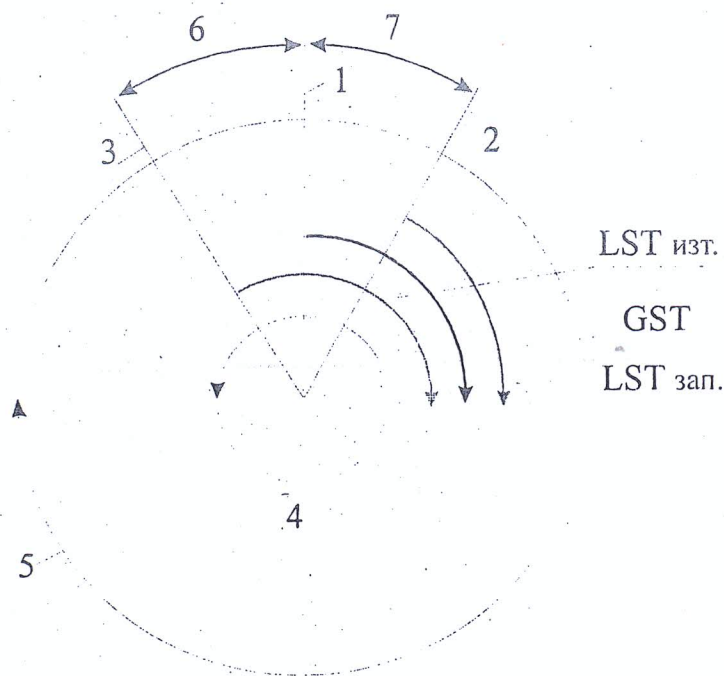
$$LST = GST + l^h$$

За източна географска дължина $l^h > 0$, а за западна $l^h < 0$. Или иначе казано, стойността на географската дължина в часови единици се прибавя към за местата на изток от Гринуич, и се изважда за местата, западно от Гринуич.

Как звездното време е свързано с обичайното?

Когато разглеждаме звездното време като средство да изясним какво е положението на Зодиака с всички планети и цялата небесна сфера по отношение на наблюдателя в дадено място и даден момент, сигурно си задаваме въпроса: защо трябва именно така да се определя? Не е ли по – просто да се използва обичайното време?

Оказва се, че не е по – просто. Времето, което ние използваме в ежедневието си е устроено по – сложно от звездното. Вярно е, че определянето му е по – лесно, което е предпоставяло разпространяването му и господството му – то е свързано с видимото движение на Слънцето, неговия изгрев, кулминация и залез, които оказват влияние на много жизнени ритми на Земята. Но в действителност слънчевото време, което е свързано с кулминацията на Слънцето (напомним, че периода между две последователни едноименни преминавания на Слънцето през небесния меридиан на дадено място на земната повърхност е слънчевото денонощие), се определя от по-сложно движение – не само видимото завъртане на небесната сфера, но и видимото движение на самото Слънце по еклиптиката, насочено в противоположното посока на въртенето на небесната сфера. Това като че ли забавя слънчевото време в сравнение със звездното – когато звездното денонощие изтича, Слънцето не успява да се върне в същото положение, което е заемало в началото на звездното денонощие. За една тропическа година по този начин разликата се натрупва до едно денонощие.

Фиг. 1.9. Изчисляване на местното време спрямо Гринуич: 1. Гринуички меридиан; 2, 3 – меридиани съответно западно и източно от Гринуич.; 4 – посока на въртене на Земята; 5 – видимо въртене на небесната сфера; 6 – $(+ L^h)$; 7 – $(- L^h)$

Заради това разминаване се налага да се преизчислява слънчевото време в звездно за съответните астрономически изчисления (да не говорим за допълнителните тънкости, свързани с неравномерното видимо движение на Слънцето). Коефициентът за преизчисление може да се определи, като знаем, че в една тропическа година има 365,24219879 средни слънчеви денонощия или 266,24219879 звездни денонощия. Тогава в едно средно слънчево денонощие се съдържа 1,0027379093 звездно денонощие. В по-удобен вид можем да представим този коефициент, като 24 слънчеви часа са равни на 24 часа, 03 минути и 56,55536 секунди звездно време или с 3 минути 56,55536 секунди звездното време е повече. За един среден слънчев час изтича един звезден час и 9,85647 секунди звездно време.

Как да определим местното звездно време?

Напомним, че ние вече можем да определим местното звездно време, ако знаем географската дължина на даденото място (L^h) и гринуичкото звездно време (GST). Но в справочниците обикновено се представя значението на GST за един момент в денонощието (Sto) – за средно време на полунощ по Гринуич (например в таблиците на Михелсон) или на средно време на полуден (в таблиците на Рафаел). Значението на GST в даден момент се определя по формулата:

$GST = Sto + \Delta ST$, където ΔST е изменението на звездното време от момента на отчитане (полунощ или полуден по Гринуич). Това изменение се определя от момента на отчитане на средното слънчево време по Гринуич (GMT) и разликата в скоростта на протичане на средното слънчево и звездно време, която се определя с коефициента K ($K = 1 + k$):

$$\Delta ST = GMT * K = GMT * (1 + k) = GMT + GMT^h * 9,85647,$$

където GMT^h е гринуичкото средно слънчево време, изразено в часове. В таблиците за домовете на Михелсон в края има специална таблица Solar – Sidereal time correction за по-бързо определяне на разликата на звездното време спрямо слънчевото.

И така, крайната формула за определяне на местното звездно време е:

$$LST = Sto + GMT + GMT^h * 9^s,85647 + l^h$$

Напомням, че GMT се различава от местното гражданско време LT с няколко часа, броят на които е равен на номера на часовия пояс на даденото място Nч, а също така и поправка за лятно време (ако има такава).

Полученият резултат за LST за даденото място в дадения момент служи за определяне (по съответните таблици) на положението на светилата и планетите спрямо хоризонта и меридиана, в това число и астрологическите домове (при това е необходимо да се знае също и географската ширина на мястото).

Защо ползваме звездното време? В 0 часа по звездното време (ST – Sidereal time) точката на Овен се намира в кулминация за всяка ширина, във всяка точка на Земята. Удобството е в това, че ни е достатъчно да имаме една таблица на домовете за цялата година, а не отделна за всяка ширина и за всеки ден.

СЕМЕСТЪР III

ЛЕКЦИЯ 2

**ПОСТРОЯВАНЕ НА НАТАЛНАТА КАРТА
КЛАСИФИКАЦИЯ И ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ДОМОВЕТЕ**

Михаил Б. Левин

1. ИЗЧИСЛЯВАНЕ И ПОСТРОЯВАНЕ НА НАТАЛНАТА КАРТА
2. ЧЕТИРИТЕ НАЧАЛА
3. ДОМОВЕТЕ, СЛЕДВАЩИ ЪГЛОВИТЕ
4. ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ДОМОВЕТЕ

ИЗЧИСЛЯВАНЕ И ПОСТРОЯВАНЕ НА НАТАЛНАТА КАРТА

За разлика от широко разпространените словесни описания на свойствата на слънчевите знаци, т.е. характеристика на хората, които са родени в един приблизително месечен период, в действителност хороскопът (рождена карта, натална карта или генитура) – това е карта на видимото разположение на звездното небе спрямо хоризонта и меридиана, построена към момента на раждане на дадено лице в определена точка на земната повърхност. Върху тази карта се отбелязват положенията на светилата, планетите и лунните възли в знаците на Зодиака, т.е. техните координати по отношение на еклиптиката (тяхната еклиптична дължина), което определя космограмата, която е обща за всички, родени в определено време. Положението на еклиптиката, заедно със светилата и планетите, спрямо хоризонта и меридиана на даденото място в дадения момент определят индивидуалната рождена карта (*натална карта*), която е уникална за всеки човек. Изчисляването и построяването на такава карта ще разгледаме сега.

Първият етап от построяването на наталната карта съвпада с това на космограмата. Затова тази част ще я спомена само като конспект:

1. Определя се часа на раждане спрямо времето по Гринуич (GMT). Във формулата трябва да бъде отчетена и корекцията за лятно време, ако има такава.

Определяме положението на планетите, като използваме данните от ефемеридите за координатите им на датата на раждане (Γ) и на следващата дата (Γ_1).

2. Преобразуваме координатите в десетични числа и изчисляваме по формулата:

$$\Gamma' = \Gamma + ((\Gamma_1 - \Gamma) / 24) * GMT.$$

Получената стойност (Γ') е точната координата на съответната планета, която трябва да преобразуваме от десетичен вид в градуси, минути и секунди.

3. Получените резултати нанасяме в таблица, в която вписваме означението на планетата, знака, в който тя се намира, координатите и скоростта на планетата: ($\square\square$ - $\square$). Трябва също да отбележим планетите, които са ретроградни. Това става, като до знака на съответната ретроградна планета запишем като индекс буквата R. Например, ако Нептун е ретрограден, ще го запишем така: x_R .

4. Изчисляваме аспектите между планетите и също ги вписваме в таблицата, като под диагонала нанасяме числената стойност на дължината на дъгата, а над диагонала, симетрично, означението на аспектите със съответния цвят. Това много улеснява построяването на графичното изображение.

Когато всички данни вече са изчислени и подредени в таблицата, можем да пристъпим към определянето на координатите на домовете. Първо трябва да изчислим местното звездно време на раждане. За тази цел прилагаме формулата:

$$ST \text{ (Sidereal Time)} = Sto + LT + \square$$

Където:

Sto – се взема от ефемеридите за дата на раждане;

LT (Local Time) = GMT + $\square$, като коефициентът $\square$ се измерва в часове и може да получен по два начина:

1. $\square\square$ географската дължина на мястото на раждане * 4, и резултатът, който получаваме, е в минути и се преобразува в часове, или
2. $\square =$ географската дължина на мястото на раждане / 15 и резултатът, който получаваме, е в часове.

Пример: географската дължина на София е $23^\circ 19'$.

По т. 1 преобразуваме $23^\circ 19'$ в десетично число и получаваме 23,31666

$$23,31666 * 4 = 93,26666 \text{ (минути)}$$

Цялата част е 93 минути, което е равно на 1 час и 33 минути. Дробната част умножаваме по 60, за да получим стойността на секундите:

$$0,26666 * 60 = 16, \text{ т.е. крайният резултат е 1 час, 33 минути и 16 секунди}$$

По т. 2 преобразуваме по същия начин дължината в десетично число, което делим на 15:

$$23,31666 / 15 = 1,55444 \text{ (часа)}$$

Десетичната част умножаваме по 60, за да получим минутите:

$$0,55444 * 60 = 33,2666 - \text{това са 33 минути, а десетичната част отново умножаваме по 60, за да получим стойността на секундите:}$$

$$0,2666 * 60 = 16 \text{ секунди и отново получихме крайният резултат 1 час, 33 минути и 16 секунди.}$$

□ е поправка, която се налага да се прави заради прецесията и зависи от часа на раждане.

Тя има следните стойности:

от 0 до 3 часа -	□ = 0
от 3 до 9 часа -	□ = 1 минута
от 9 до 15 часа -	□ = 2 минути
от 15 до 18 часа -	□ = 3 минути
от 18 до 24 часа -	□ = 4 минути

Пример: Сега ще намерим ST при следните данни:

- час на раждане 6 часа и 15 минути в София, без поправка за лятно време.
- Sto = 22 часа 11 минути 51 секунди

Във формулата:

$$ST = Sto + LT + \square$$

$$\text{Изчисляваме } LT = GMT + \square$$

$$GMT = 6h 15min - 2h = 4h 15min$$

$$I = 1h 33min 16s$$

$$LT = 5h 48min 16s$$

$$\text{Поправката } \square = 1 \text{ минута}$$

$$ST = 22h 11min 51s + 5h 48min 16s + 1min = 27h 60min 67s = 28h 1min 7s$$

Когато резултатът е по – голям от 24 часа, тогава от него се изважда 24 и за нашия пример получаваме, че:

$$ST = 4h 1min 7s - \text{това е местното звездно време на раждане.}$$

Защо трябва да го знаем?

На базата на местното звездно време са построени таблиците за домовете. Вече знаете, че съществуват много системи за астрологическите домове. Ние ще използваме най – разпространената система на Плацидус. За определяне на координатите на върховете на домовете трябва да знаем географската ширина на мястото на раждане. За София тя е $42^{\circ} 40'$. Таблиците на домовете се състоят от еднотипни малки таблици, в левия горен ъгъл на които е показано местното звездно време, за което е изчислена таблицата. Интервалът между две съседни стойности на местното звездно време е 4 минути. Трябва да открием таблицата на тази стойност, която е най – близо до тази, която изчислихме в примера - $4h 1min 7s$.

Когато открием тази малка таблица, трябва да се спрем върху колонката, озаглавена Lat (Latitude) в центъра на страницата и да открием дължината, която съответства на градусите на географската ширина на рожденото място – в нашия пример – 42. На този ред, в същата малка таблица, в която е означен интервала на нашия час на раждане, в колонката, означена Asc намираме стойността $6^{\circ} 33'$, а малко по – нагоре откриваме и знака, в който се намира асцендента – Дева (S). В съседните колонки от дясно са посочени по същия начин координатите на върха на II дом - $30^{\circ} 0' S$ или съответно 0° Везни (T); за върха на III дом – $28^{\circ} 40' T$. От лявата страна на колонката на асцендента са координатите на върха на XI дом – $6^{\circ} 58' Rак (Q)$; XII дом – $8^{\circ} 56' Lъв (R)$.

След като знаем, че домовете са централно симетрични, вече се досещаме, че тези данни ни осигуряват информация съответно за:

- Dsc - $6^{\circ} 33'$ в противоположния на S знак – Риби (Y).
- Аналогично противоположният на II дом – VIII дом има координати на върха 0° Овен (N);
- противоположният на III дом – IX дом има координати на върха $28^{\circ} 40' N$;

- противоположният на XI дом – V дом има координати на върха $6^{\circ} 58'$ Козирог (W);
- противоположният на XII дом – VI дом има координати на върха $8^{\circ} 56'$ Водолей (X).

Какво друго ни липсва? Медиум Цели (MC) и Имум Цели (IC), съответно X и IV дом. Координатите на MC са показани в таблицата над заглавието на колонката Asc, точно в средата на таблицата – в нашия случай тази стойност е $2^{\circ} 5'$ в Близнаци (P), т.е. това са координатите на върха на X дом, а върхът на срещуположния IV дом (IC) е съответно в $2^{\circ} 5'$ в Стрелец (V).

Ако е необходимо по-точно изчисление, може да се използва метода на интерполацията. Вече казахме, че местното звездно време в две съседни таблици се различава с 4 минути – т.е. с 240 секунди. Точните координати на върховете на домовете, които са ни необходими, се намират в някакъв интервал, ограничен от стойностите, показани в две съседни таблици – $8/240 = 1/30$ от интервала. В нашия пример стойността, която намерихме за MC е $2^{\circ} 5'$ в Близнаци (P), а стойността за MC в следващата таблица за време на раждане 4h 4m 0s е $3^{\circ} 3'$ P. Разликата между тези стойности е $58'$. $1/30$ част от $58'$ е равна на $1,93'$ или $1' 55,8''$, т.е. това е корекцията към координатите на X и съответно IV дом – $2^{\circ} 6' 55,8''$ в Близнаци. Така могат да се интерполират координатите на всички домове.

Как да построим рождената карта в равнозначен вид?

Първият начин, който използват начинаещите астролози, се състои в това, че върху космограмата (с разположени върху нея планети и аспекти) се отбелязват координатите на домовете и окръжността се разпределя на сектори, които не са равни помежду си (равни са секторите, които отразяват зодиакалните знаци, затова този вид построение се нарича равнозначно). За по – добро възприемане на картата тя се разполага така, че в най – лявата точка на окръжността да се намира асцендента (върха на I дом). На известно разстояние от вътрешната окръжност, върху която се нанасят координатите на планетите и върховете на домовете, се построява външна окръжност, а в пространството между тях, разделено на 12 части, съответстващи на домовете, се разполагат символите на планетите и необходимите данни. Под картата се разполага обикновено таблицата с координатите на планетите и аспекти между тях, над картата – други данни, които се използват в изчисленията. На Фиг. 1.6 (от предишната лекция) е показана карта, построена по този начин.

Равнозначната карта е по – проста за първично възприемане, но е по – трудно да се работи с нея на по – дълбоко ниво и още по – трудно е да се сравнява с други карти. Затова опитните астролози използват друг начин за построяване – равнодомна карта.

Как да построим рождената карта в равнодомен вид?

Сега същата карта ще построим, като окръжността се разделя на 12 равни части, но те ще съответстват на домовете, като в най – лявата точка ще бъде върха на I дом – Asc, а най – високата точка ще съответства на MC – върха на X дом. Извън втората (външна) окръжност трябва да се означат координатите на върховете на домовете и съответно знаците, в които се намират. След това се нанасят планетите, в зависимост от разстоянието им до върховете на домовете и като се спазва пропорцията на знака, в който се намират, защото както разбирате, тук домовете са равни, а знаците – не. По тази причина се изкривяват визуално и ъгловите разстояния между планетите (аспектите), затова върху линията на аспекта, която е в съответния цвят, се поставя и графичния знак на аспекта, за да не настъпи объркване. Фиг. 1.7. от предишната лекция показва същата карта, построена на равнодомния принцип. Сега можете да сравните двете изображения.

ЧЕТИРИТЕ НАЧАЛА

Дванадесетте дома са дванадесет сфери от живота и тяхната съвкупност трябва да описва всички форми на проявление на човека в света. Но значенията на домовете, за които вече говорихме в предишната лекция не могат да бъдат напълно изчерпателни, дори и

заради това, че светът се променя, възникват нови форми, а старите си отиват. Освен конкретният списък със значенията на домовете, трябва да имаме и инструмент, който ни позволява да разширяваме този списък, да включваме нови значения и да ги съпоставяме с един или друг от домовете, в зависимост от разглежданата ситуация. Ако успеем да разберем принципите, върху които са построени системите на домовете, да овладеем този инструмент, тогава никаква нова ситуация или промяна в обществения живот не може да ни заvari неподготвени като астролози. Винаги ще бъдем готови да приложим средствата на астрологията към новия свят и новите човешки отношения.

Преди всичко ще разгледаме четирите основни дома – I, IV, VII и X. Тези домове се наричат *ъгливи*. От тях най – важни са I и X. Ситуациите, свързани с ъгловите домове се смятат за най – сериозни. Планетите, стоящи в ъгливи домове, се проявяват и действат по – силно в живота на човека.

Нека да си представим фигурата на човек, стоящ в центъра на картата, като главата му е на върха на X дом (MC), краката му са на върха на IV дом (IC). Дясната му ръка е на асцендента, а лявата на десцендента (ако човекът стои с лице към нас). Дясната ръка е активното, мъжкото начало, лявата е женското, възприемащото начало, опората е в краката му, а главата е целта на развитието на човека. Човек като дърво расте от земята към небето. Или иначе казано, човек израства от Земята, тя е неговата опора (IV дом), а целта му се намира в X дом. Може да се представи и друг образ, който е архетипен, т.е. общ за всички култури, наследяван подсъзнателно от всички хора – това е образът на дърво, символизиращо човешкия живот. Дървото израства от почвата, а короната му е устремена към небето.

Началото на X дом – MC – е направлението в развитието на човека, целта на живота му. И ако се върнем към символа на човека, то първи дом е активното действащо начало, силата, дясната ръка, а VII дом е инструмент, посредник, взаимодействие.

Така определихме четирите точки, четирите ключови пункта, с които започват четирите квадранта и които образуват фундаменталната четворка – основата на човешкото съществуване. Четворката е универсално число, прието в окултизма като символ на материалното въплъщение, устойчивата форма, т.е. нещо определено, завършено и устойчиво.

Четворката е избрана не случайно. Четирите начала, основания и въплъщения могат да се срещнат навсякъде – координатите (три пространствени и една за време), посоките на света, стихииите, типовете химически връзки и др. Четворката е поляризирана диада – четири степени, четири фази, на които се разделя всеки цикъл. Четири сили или принципа участват във всяко въплъщение.

Първата точка – действащата сила и активното начало – е асцендентът в наталната карта. Втората точка – IC – е суровият материал, който трябва под въздействие да придобие форма, това е почвата, на която стъпва човек. Срещу асцендента е десцендента (върха на VII дом) – в тази точка са средствата, посредниците, инструментите, взаимодействието и всичко, което би могло да бъде проводник на действието на силата. Най – високата точка е върхът на X дом – MC, която, както вече казахме, е целта, завършената форма, в която трябва да се преобразува материала под въздействието на инструмента. Нека да съединим срещуположните точки с линии. Горизонталната линия е Asc – Dsc, сила – средства. Под въздействието на хоризонталната сила по вертикала протича трансформация на изходния материал към завършената форма. Тези четири опори са четирите основи на наталната карта.

I дом е активното начало, характеризиращо вътрешната сила, която се реализира. Източник на енергията в картата е Слънцето. Неговата енергия се трансформира чрез асцендента, превръщайки се в материално действие. Силата е преди всичко способността да се съсредоточи енергията, да се фокусира и да се насочи. Това означава, че чрез асцендента се насочва вниманието, концентриращо енергията и организиращо възприемането на пространството.

И така, основното понятие, което се асоциира с асцендента, е силата, усвояваща външния свят и това, в което тя се въплъщава – нашият вид, нашите действия, как

усвояваме физическото пространство. Това също е и нашето тяло, изразяващо под една или друга форма нашия темперамент (известно е, че типа на тялото е свързан с темперамента, с това, как се движим, как действаме). Тялото е и първото пространство, в което действа нашата сила.

ДОМОВЕТЕ, СЛЕДВАЩИ ЪГЛОВИТЕ

С действащата сила е свързан не само I – ви, но и XII – ти дом, но ако I дом е проявената сила, XII е силата, която е скрита вътре в човека. Асцендентът е мястото, където I и XII – ти дом се срещат, където XII дом завършва действието си и предава вътрешния импулс и концентрираната сила на I дом, който от своя страна я проявява.

Действащото "Аз" на човека е източник на концентрирана енергия и скрита сила. В XII дом човекът е изолиран от света и се намира лице в лице със самия себе си. Това е завършекът и резултатът от целия жизнен път или от определен цикъл, това е и сублимация на минали въплъщения, много дълбок слой, като скрито от очите семе, също и резултат от минали постъпки и опит, които са източник на проявлението в I дом.

В точката на десцендента се срещат VI и VII дом, от които зависи реализацията на силата. За да има реализация, трябва да има взаимодействие. Взаимодействието е с инструмента, към който се прилага силата (VI дом), или взаимодействието с партньорите (VII дом). И в двата случая това са средства за взаимодействие със света: по схемата "подчинение или господство", когато единият от партньорите е в ролята на лидер по отношение на другия или отношения на равни (VII дом). Десцендентът е точката, през която силата преминава, за да намери опора – това е първата точка на приложение на силата.

III и IV дом са разположени от двете страни на IC и създават основата на съществуването, материалът, върху който се градят ръстът и развитието, това е наследството на човека и почвата, от която той израства в посока на X дом.

III дом е локалното пространство, в което човек живее, средата и обкръжаващия го свят от ранното му детство, старите му приятели; това също са конкретните знания, информацията, която той получава в ежедневието си.

IV дом е бащиният, родителският дом, а по – късно и собственият дом. Това е наследството на човека, астралният материал или матрицата, получена от единия родител, това също е недвижимото имущество, земята, на която живее, традициите, в които е възпитан и които получава в първите години от живота си в бащиния дом; това е и основата, която оформя неговия мироглед и неговото лично отношение към света.

В точката на MC се срещат IX и X дом. IX дом отразява мирогледа, като резултат от жизнения опит, това са идеите и представите за света, които са напълно или частично осъзнати. В това пространство човек отговаря на въпроса за своето място в света, за това, как светът е устроен, за целите и задачите на своето съществуване.

В X дом идеите, създадени в IX дом, се въплъщават в действие (това се отнася не за идеите, които са резултат от познание, а тези, които са базата за действие на човека в обществото). Домът на целта се състои на пръв поглед от две половини, точката на целта се поляризира: целта като резултат от познания (IX дом) и целта като причина за действията (X дом).

Междинните четири дома са връзката между точките (Asc, Dsc, MC, IC). Връзката между Asc и IC се символизира от центъра на II дом: това е взаимодействието между силата и материала, което може да се изрази с думите усилие или енергия. Усилието всъщност е насочена енергия, приложената сила на I дом върху материала на IV, силата на асцендента върху IC. Връзката между IC и десцендента е конкретното въздействие на инструмента върху материала. Това не е просто усилие, а действието, оформящо материала. То може да се изрази със символа *съзидание* и се представя от V дом.

Асцендентът и MC, т.е. силата и целта са свързани помежду си от стремежите, които са символ на XI дом. И накрая MC и десцендентът – целта и средствата са свързани със символа на взаимното влияние и проникновение: целта влияе на средствата, като ги подчинява на себе си, и за своята реализация избира определени средства. Средствата

също влияят върху целта, често я променят или я ограничават. Така протича процесът на взаимозависимост и в резултат възниква движение на средствата чрез силата, чрез средствата към материала, от материала към средствата, към целите, а материалът от силите към средствата и целите, и това е VIII дом – взаимното проникновение.

Домовете, които започват от точките Asc, Dsc, MC и IC – I, IV, VII и X - се наричат *ъглови* домове и те са области на залагане на основите на някакъв базов опит. За тях е свойствена тенденцията към подчертано акцентирание на събитията, в сравнение с другите две категории домове.

II, V, VIII и XI дом се наричат *последващи* домове и те са области на оценка или използване на опита. Те символизируют реакцията на това, което е заложено в ъгловите домове.

Последната четворка домове – III, VI, IX и XII се наричат *падащи* или *кадентни*, те са сферите на разбиране и тълкуване на това, което е фиксирано в предишните два дома. Те изграждат мост, създават готовност за промяна и преустройство на възприятията ни към новата вибрация на следващия ъглов дом.

Домовете могат да бъдат разглеждани и като принадлежащи на шест оси, които свързват противоположните домове в двойки. Тази концепция е също много важна. Първи дом е първи в долната полусфера, а противоположният му – VII дом е първи в горната полусфера. Вzeti заедно, те образуват оста на хоризонта и са естествено свързани един с друг. Същото се отнася и за всички останали домове – всеки дом образува със срещуположния една ос.

Популярната фраза "противоположностите се привличат" не винаги е вярна, защото те могат и да се отблъскват. По – правилно е да се казва, че "това, което има една страна, задължително има и обратна". Правилото, което твърди, че противоположностите са свързани помежду си с биполярна реалност, е много важно в астрологията.

ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ДОМОВЕТЕ

I дом.

Полусфера – източна;

Полусфера – долна;

Тип – ъглов

Символичен управител – Марс

С този дом е свързано, както вече казахме, активното, въплъщаващо начало, темпераментът, външният вид, самосъзнанието, действащата воля, маниера на поведение, типа на взаимодействието, вниманието на човека и др. В процеса на изучаване на домовете ще повтаряме някои характеристики, ще добавяме нови. Ако наталната карта има акценти в I дом (стелиум, силно положение на Слънцето или някоя друга водеща планета, дръжка на "кошница" или "прашка"), тогава имаме пред себе си човек, който е много активен, деен, импулсивен, който е източник на активност за околните и действа преди всичко изхождайки от своето "Аз". Често към тези хора се предявяват претенции, че те не се съобразяват с другите, но това не е точно така. Те могат да бъдат алтруистични, открити, но техните импулси се пораждат в самите тях, а не в резултат от въздействието на средата. Ако Слънцето е в I дом, те са особено дейни, открити, щедри, често праволинейни, основната им потребност е от действие.

Върхът (куспидът) на I дом е една много важна точка от наталната карта – Asc. Важни характеристики са също и планетата (ако има такава), която е в съвпад с Asc (изгряваща планета), както и знакът, в който се намира Asc. Чрез тези характеристики може да бъде описано проявлението на индивидуалното самосъзнание, човешката индивидуалност: Самосъзнанието е недостъпно за зрението на човека. То се намира там, където ние усещаме тъждественост със себе си. Този дом изпълнява и функцията на граница, определяща и поддържаща целостта на личността, той характеризира начина, с помощта на който ние защитаваме нашия вътрешен свят при взаимодействието ни с

околната среда. Всеки вид опит, в който човек изразява себе си или където се проявява самосъзнанието на човека, засяга влиянието на I дом. И затова той е основен, когато се прави анализ на нашето отношение към живота.

II дом.

Полусфера – източна;

Полусфера – долна;

Тип - следващ

Символичен управител- Венера

Както вече видяхме, това е усилието, концентрираната енергия, насочена към материала. Като цяло II дом е тази енергия, която човек владее в процеса на усвояване на материалния свят или неговата способност да използва енергията (във вид на материални блага или във вид на чиста жизнена енергия) от околната среда. Особена форма на енергия е информацията, способността да се получават и да се усвояват знания. Последният вид енергия е свързана с последната декада на II дом и влияе върху III дом.

И така, силите, богатата, жизнената енергия, опита, които човек натрупва в живота си и с които той идва в този свят, са основа на неговите действия и му дават възможност да върши делата си. Жизнената сила дава възможност за живот и действие на тялото; парите са потенциалната енергия на социалните отношения (сами по себе си парите не означават нищо) – дават възможност да се получават придобивки, дават възможност на човека да е активен в тази среда, която е приела този тип взаимоотношения. Знанията и опитът са енергия от по-финия свят.

Към този дом се отнася и възможността на човека да използва и организира енергията (дишането е получаване на енергия от въздуха, хранене). II дом говори и за способността на човека да прави практически усилия, действия, конкретна реализация, способност да създава енергия или да печели пари (да ги заработва със собствен труд, за разлика от VIII дом).

C II дом е свързано и здравето, (VI дом е свързан с болестите). Обикновено здравето се възприема като отсъствие на болест, но в астрологията здравето се разглежда във връзка със запаса от жизнена енергия и сили, жизнеността на човека, а болестта е нарушение във функционирането на инструмента – тялото или конкретен орган. Даже един много здрав човек, притежаващ голям запас от жизнена енергия, може да се разболее, ако не умее да управлява и организира тази енергия. Случва се и обратната ситуация, когато един слаб човек, с нисък енергиен потенциал, не боледува, защото умее да хармонизира енергийните процеси в своя организъм.

И въпреки че II дом се нарича дом на здравето, той може да съдържа и указания за болести, които се предизвикват от нарушения в нормалния енергиен обмен на организма с околната среда (преди всичко нарушения в храненето и процеса на потребление и изразходване на енергията).

II дом съдържа информация, която обосновава самосъзнанието, което се проявява в I дом. Става дума за самооценка. Наистина, нищо друго не може да бъде по-значимо от оценката, която всеки човек дава на себе си. Това е основно човешко владение, гледна точка върху самия себе си. Много астролози обръщат внимание на втори дом главно по отношение на парите и притежанията. Да, този дом е свързан с думите *мое, на мен* – той е област за проява на егоцентризъм. Но той трябва да се разглежда и като място на самооценка, защото преобладаващите емоционални болести на нашето време са причинени от срам и чувство за вина. Това е усещане за безполезност или несъответствие, което може да не се изразява отчетливо или да не се осъзнава. Парите са основен критерий в нашето общество, но трябва винаги да помним, че целенасоченото преследване на парите може да подмени емоционалната самооценка и да създаде блокировки, подобни на чувството за срам и вина.

II дом показва и нашето отношение към работата. Въпреки че по-късно ще видим, че VI дом показва менталният подход към организацията на работата, който се проявява в

умението на човека да се ориентира в поставените му задачи, II дом демонстрира по-фундаментално свойство – основният стил на самоорганизация – това, което е в основата на организацията на нашата работа.

Хората, в чиито натални карти има акцент върху II дом, се отличават с активност, голям запас от жизнена енергия и любов към практическите занимания, умение да постигат резултат (за разлика от тези, с акцентиран I дом); те са не само активни, те са много конкретни, дейни и практични. Това не означава, че са прагматични материалисти, но всяко тяхно действие има цел и практически резултат. Те са напористи, жизнелюбиви, обичат придобивките и въобще не обичат да губят. Те се отличават с умението разумно и практично да организират живота си. Един от висшите символи на II дом е *разумност*.

III дом

Полусфера – източна;

Полусфера – долна;

Тип - падащ (кадентен);

Символичен управител- Меркурий.

III дом е последният от първия квадрант. Краят на трети дом съвпада с Имум Цели и заедно с IV дом образуват фундамента на земното съществуване. В този дом се проявяват първите резултати от дейността и активността, които ние демонстрираме в I и II дом. III дом е свързан със знака на Близнаците и негов символичен управител е Меркурий (символичният управител се нарича и *сигнификатор* на дома). Затова първото взаимодействие и неговите резултати се проявяват чрез нашия ум, чрез мисленето, които обработват информацията за обкръжаващия ни свят. Мисленето на III дом е ежедневно то ниво (англичаните казват "ум за един ден").

В този дом се формира нашето умение да извършваме конкретни постъпки, да преживяваме ден след ден живота си, с него е свързана речта и умението да пишем. III дом никога не се занимава с дългосрочни цели, той отговаря за средствата, с помощта на които нашите цели и задачи (да пристигнем на определено място, да изберем конкретен начин за извършване на определена работа) се осъществяват в ежедневието ни.

III дом е свързан с конкретното и специалното образование, което ни дава възможност да заработваме хляба си (но не общо, не философско, или друго образование, което е свързано със смисъла и целта в живота). В миналото, когато всяко висше образование е било предимно философско, с III дом са свързвали началното образование (висшето е било свързано с IX дом). Сега, когато висшето образование е диференцирано, с III дом се свързва специалното и практическото образование, а с IX дом – висшето.

Към трети дом се отнасят и контактите в ежедневието, които не са свързани със сериозни сърдечни отношения, те са необвързващи, понякога краткотрайни, но създават непосредственото обкръжение – съседи, приятели, познати, сътрудници – контактите с тях могат да се ограничат само до разговори и обмен на информация.

Умението да се установяват такива контакти и да се взаимодейства с хората, да се запознаваме, да обменяме информация и просто да прекарваме съвместно времето си, се създава в детството. В семейството, в отношенията си с равните ни по възраст – братя и сестри и близки роднини – връстници – ние се учим да общуваме, затова с този дом са свързани братята, сестрите и роднините.

Всичко, което около нас ни дава възможност да получаваме информация, е III дом. Това са кратките пътешествия, разходки и пътувания, които не нарушават границите на т.н. "малка родина" (никога не е свързано с пътуване зад граница).

С този дом са свързани и контактите в малки групи, възникващи поради някаква необходимост, обединени за кратко време от някаква практическа цел, също и изучаването на практически дисциплини, интересите на човека, които заемат мислите му, но не сърцето (увлеченията по III дом могат впоследствие да прераснат в специалност, да станат призвание, но на първо време това е просто интерес).

По трети дом се разглежда кореспонденцията с близките, роднините и обкръжението, журналистиката, пресата, която ни доставя ежедневните новини.

Можем да сравним III дом с дишането – кратки вдишвания и издишвания, с които нашата душа получава информация и обменя енергия с околната среда, научава това, което се случва около нас. Хората, които в наталната си карта имат акцентиран III дом, са общителни, контактни, често те са прекрасни ученици, които се учат цял живот и това им доставя радост. Те имат много приятелски контакти и за тях самият процес на общуване е особена форма на съществуване (без това да е свързано с някакви далечни цели).

Ако III дом е акцентиран, а IX (противоположния по оста) не е, този човек не си поставя далечни цели, не гледа много напред, но за всяко действие намира най – ефективния подход, добре вижда всичко, което се случва около него и може да избере най – подходящата постъпка, дума или жест. Тези хора са разумни, не правят дребни грешки, но това не означава, че изобщо не грешат. Те често допускат грешки в целите си, защото техният поглед върху нещата е съвсем конкретен и няма достатъчно голям мащаб – малките стъпки могат да ги поведат в погрешна посока, когато не е ясна целта.

Живият интерес към света дава на тези хора повод за активност, на тях просто им е интересно да живеят ден след ден, да се учат, да обменят информация, да общуват, затова не е задължително тяхната дейност да има практически резултат (за разлика от тези с акцент върху II дом).

IV дом.

Полусфера – западна;

Полусфера – долна;

Тип - ъглов;

Символичен управител- Луна.

IV дом започва от Имум цели и е първият дом на II квадрант, квадрантът на чувствата и емоциите. Тъй като е свързан с Луната (и със знака Рак), той е първият от емоционалната област на Зодиака, който има отношение към възпитанието и удовлетворяването на потребностите на човека. Той е индивидуалното пространство, което се намира точно под краката ни и е насочено към центъра на Земята. Тук са всички привързаности на човека, емоционалната основа на неговото съществуване. IV е най – дълбокият дом, планетите преминават тук в близост до точката на своята долна кулминация и достигат най – ниското си положение по отношение на хоризонта. Планетата, която се намира в IV дом, се проявява бавно, от дълбочина, тя е в основата на характера, в този дом е основата и храната на човешката душа в процеса на израстване. Най – ярките проявления на планетата в IV дом са късни, във втората половина от живота.

Преди всичко IV дом е родителският дом. Тук от първите дни от живота на човека той е подложен на обучение в тъкостите на изкуството да се живее. Безсъзнателното подражание на действията на родителите, общуването с тях, потапянето в родния език, изграждането на типа поведение, говорене, ходене, т.е. цялата културна традиция става за него естествена среда, която го съпътства през целия му живот дори без той да осъзнава това, то го поддържа и е ядрото на всички социални форми на живот в бъдеще. IV дом са дълбоките родови корени, психологическият извор на душата, наследен от предишните поколения.

Заедно с възприетите традиции в IV дом човек получава и астрална матрица. Той наследява определени психологически черти, структура на астралната обвивка от единия от родителите: най – често момичетата от майката, а момчетата от бащата. В миналото се е смятало, че IV дом е домът на майката, а X – домът на бащата. Но съвременният свят е по – диференциран и затова IV дом се свързва с този родител, който е от един пол с детето.

IV дом е не само собственият дом, но и двора, най – близкото пространство, всичко, което се възприема непосредствено с чувствата и с което душата се сраства и от което се храни в първите години от съществуването си на Земята. В по – късна възраст това е домът, където живее, където се чувства удобно и естествено, уютно и свободно. Тук по – скоро имат

значение не стените на дома, а това, което е вътре в него – атмосферата и тези, които също живеят в него; семейството като цяло, домашното огнище. В по – материален смисъл това е и недвижимото имущество, което е основа на социалната стабилност на човека (притежаването на земя, сгради).

Но от друга страна IV дом е и скритият емоционален потенциал на човека, източникът на неговата жизнена активност, запасът от творческа енергия. И ако се задълбочим в значението на IV дом, можем да достигнем до самият корен – миналото на човека, неговата родова и колективна памет. Спускайки се надолу по стълбата на предишните поколения, ще достигнем до създаването на Света. Това е тази вътрешна светлина във всеки един от нас, която е нашият център, Бог вътре в нас.

Хората с акцент върху IV дом са "домошари", емоциите им са дълбоки и се проявяват бавно, с усилие, те се разкриват в по – напреднала възраст, но чувствата им са много деликатни, съдържателни, необикновено постоянни и трайни. Психологически IV дом е най – естественото място за пребиваване, което е свързано със състояние на релаксация, покой, интимност и неофициалност.

V дом.

Полусфера – западна;

Полусфера – долна;

Тип - следващ;

Символичен управител- Слънце.

V дом е концентрация на емоционалната енергия на човека. Ако в I дом от астралния тип на човека се поражда активността на емоционално ниво, то V дом е точката на концентрация и проявление на тази активност. Във висшето си проявление този дом е домът на Висшето сърце и Висшето "Аз" на човека, където човек се чувства творец на собствения си живот и на света. Всички признаци на свобода, откритост, яркост и всички увлечения са свързани с този дом. Това е домът на творчеството, децата и любовта. Устойчивата привързаност е по – присъща на VII дом, а в V дом се проявява естествената способност да обичаме.

В V дом стремежите на човешкото сърце се проявяват в целия си ръст, тук се казва най-яркото "искам" – желанието, което създава света около човека и формира живота му, затова хората със силен V дом имат силни привързаности. Техните чувства са много активни, те завладяват и околните, не само човека. Той подчинява живота си на сърцето, готов е да отиде на риск заради силно увлечение – работа, игра или любов.

V дом е домът на хазарта и риска, с него са свързани неочаквани рисковани действия и постъпки, спекулации. Яркостта на чувствата и проявленията отличават хората с акцент върху V дом, защото тук са игрите и развлеченията, свободното време, скъпите, често безцелни покупки, придобиването на предмети на изкуството. Тук са и крупните загуби, и рискованите парични сделки, и всепоглъщащата любов.

За хората с акцентиран V дом е присъща авторитарност, своеволие в чувствата. Те не толкова подтискат с волята си, колкото под влияние на чувствата си налагат на другите своето поведение. Те се отдават изцяло на любовта, на игрите или на работата си, но само тогава, когато са завладени от тях. Ежедневният и еднообразен труд не е за тях, те не обичат думата "трябва", особено ако това се отнася до творчеството им. Стремежът им е всяко сериозно дело да превърнат в игра, но я играят сериозно. Животът им е игра и развлечение и това им дава най-ярките възможности и резултати. В V дом върху човека се спуска творческият огън и това божествено безумие, което отличава по представите на древните гърци хората, които са проводници на Божествената сила.

V дом е свързан с отношението към децата, способността да се ражда (за жените), връзката с децата – главно нейната емоционална страна. Възпитанието, храненето на децата, материалната грижа към тях се отнасят към VI дом, а към V са любовта и сърдечната връзка с тях, раждането. В частност характера на раждането при една жена може да се определи по V дом.

VI дом.

Полусфера – западна;

Полусфера – долна;

Тип - падащ /кадентен/;

Символически управител- Меркурий.

VI дом е последният от квадранта на емоциите. С него са свързани резултатите от емоционалния живот на човека. Последен във втори квадрант, той е последен и за долната полусфера.

VI дом проявява скритите потенциали, заложили в темперамента на човека и преди всичко неговото взаимодействие с обкръжението му. Ако разглеждаме света като Велика Йерархия – от основите до върховете на Вселената в подножието на Божествения Престол, можем да определим слоевете на съществуване за всеки човек и за всяко същество. Във всеки слой човек е свързан с най-близките му слоеве от по-ниското и по-високото ниво и чрез тази връзка той се включва в единната и цялостна пирамида на света, а способността на всеки човек да извършва обмен с тези съседни слоеве определя неговата стабилност във Вселената.

Взаимодействието на човека с хората от неговото обкръжение – по-възрастните и по-младите, с колегите, с началниците и подчинените – това е VI дом – домът на служенето, господството и подчинението. Тук се проявява способността да се взаимодейства с колектива (в училище, после на работа). Това е и всяка форма на сътрудничество, умението да се поема отговорност и едновременно да се подчиняваме, затова VI дом е свързан с работата на човека, чрез която той става част от обществото и с която печели парите си.

Другата проява на VI дом е грижата за децата и близките, за здравето и материалното благосъстояние, помощта, насочена към други хора; и това не е любов, а именно грижа – когато поемаме върху себе си проблемите на някой друг. Към този дом се разглеждат и отношенията към домашните животни (разбира се, животните могат да се отнасят и към III дом, но там те са приятели).

Като дом на службата и служенето, VI дом говори за професията, за това как умеем да работим, какви форми на служебни отношения предпочитаме, какви професионални наклонности проявяваме. За призванието отговаря X дом, а VI повече ни представя формата на работата, отношенията с колектива – предпочита ли човек да бъде лидер или изпълнител, но може да показва и наличието на професионални склонности.

VI дом се разглежда във връзка с болестите: нашето тяло, органи и клетки са инструменти, от които се ползва нашата индивидуалност, затова взаимодействието с организма е предмет на VI дом. Болестите тук се разглеждат като предизвикани предимно от емоционални и психически изменения и са резултат от нарушения в живота на човека, отклонения от вътрешната хармония и равновесие (за разлика от II дом – дома на здравето, където то се нарушава от неправилен енергиен обмен).

Към VI дом се отнасят и средствата за лечение, както и професиите, свързани с лечение, медицина, диети, пречистване на организма. Ако Слънцето е в VI дом, това може да бъде причина за предпочитания към медицинска или учителска професия. Хората с акцент върху VI дом са лекари, лечители, преподаватели, учители в малките класове. Тук могат да се разглеждат и всички други професии, но това зависи от планетите, които се намират в VI дом.

Хората със силен VI дом се грижат за другите, заети са с техните проблеми, склонни са към саможертва. За тях голямо значение има службата, отношенията им с колектива и с близките. Те често поемат върху себе си чуждите грижи и проблеми. Този факт може да показва конфликт със собствения организъм. Акцентът върху VI дом може да говори също и за това, че човекът е принуден често да се занимава с тялото си и собственото си здраве.